

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-202/2018 г.

София, 27.06.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател – Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 17.04.2019 г. и обективизирано в протокол № 18/17.04.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба с рег. № ППН-01-202/02.004.2018 г., подадена от М.Л. срещу „Ф.“ и „Б.24“.

Административното производство е по реда на чл. 38 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег. № ППН-01-202/02.04.2018 г., подадена от М.Л., в която са изложени твърдения, че на 27.03.2018 г. е установила, че в статии на електронните медии „Ф.“ и „Б.24“ е публикувана справка от ГРАО, в която фигурират личните данни на непълнолетното ѝ дете Е.Р., като в допълнение са посочени трите имена на г-жа М.Л. и тези на бащата – Х.Р. Счита, че присъствието на личните данни на детето в тези статии представлява нарушение на правата на детето и неговите родители, предоставени със ЗЗЛД. Посочено е още, че не е давано съгласие от родители на детето за публично оповестяване на лични данни.

С писмо изх. № ППН-01-202#1/30.05.2018 г. медия „Б.24“ е уведомена на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище и представяне на доказателства.

От дружеството е ангажирано становище с рег. № ППН-01-202#3/11.06.2018 г., в което молят при разглеждане на жалбата да бъде взето предвид, че цитираният в жалбата Регламент 2016/679, влиза в законна сила, считано от 25.05.2018 г. и правилата, които същият въвежда не са приложими по отношение на ситуации, осъществили се преди 25.05.2018 г., като за тях е приложим действащия и към момента Закон за защита на личните данни.

Посочено е още, че сами по себе си трите имена на лице не е задължително да представляват лични данни, по смисъла на ЗЗЛД, тъй като не е задължително три имена

да се свържат с точно определено лице, дори е възможно с трите имена да не може да се направи връзка с дадено лице.

По отношение на жалбата на г-жа М.Л. сочат, че уважават личната неприкосновеност на всеки, както и мнението на родителите, но уточняват, че са написали имената на детето в полза на обществения интерес, като считат, че в случая става въпрос за разкриване на предполагаема порочна практика в Община Б. Бащата на М.Л., К.Л. е председател на Общинския съвет. Като такъв, той е бил поддръжник на предложението за промяна на общинската Наредба за преместваеми обекти.

Сочат, че от две от асоциациите на търговците в Б. са изнесени смущаващи данни, подкрепени с документи, от които се вижда, че Х.Р. има интереси в сектора на преместваемите обекти и е кандидатствал с една от фирмите си. „Той няма брак с М.Л., но двамата имат общо дете“.

Информират, че общественият интерес изисква, когато се излагат определени твърдения да бъдат приложени и документи, удостоверяващи същите, за да няма съмнение за клеветнически твърдения. Сочат, че при публикацията е скрито ЕГН-то на момиченцето, както и адресът ѝ, но са публикувани трите ѝ имена, за да се докаже, че М.Л., дъщеря на председателя на Общинския съвет в Б. К.Л. е свързана с Х.Р., собственик на една от фирмите, имащи интерес в този сектор.

Посочено е още, че общественият интерес налага това действие, защото дядото на Е.Р., К.Л. е бил сред поддръжниците на промените в наредба за преместваеми обекти, които прехвърлят отговорността за определянето за избора на наематели на преместваеми обекти в Община Б. от администрацията към Общинския съвет, чийто председател е споменатият г-н К.Л.

Посочено е, че е предоставена възможност за право на отговор на г-н Л., като твърдят, че е цитиран коректно и са били акуратни с всички обстоятелства по този казус.

Сочат, че данните „в едно с имената на момичето и справка от ГРАО бяха изнесени в кулоарите на ОбС-Б. и станаха обществено достояние“.

Молят при разглеждане на жалбата да бъде съобразена спецификата и значението на разследващата журналистика, както и естеството на работа на разследващите журналисти.

Молят да бъде съобразена и практиката на Съда на Европейския Съюз, по отношение на работата на разследващите журналисти и изнасяната от тях информация.

Информират, че Съда на ЕС е приел в свои решения, че в случаи, когато изнесената информация е обществено значима или засяга обществен интерес може да се обяви за публична и може да бъде отразена свободно. Практиката на Съда на ЕС е в

унисон и с текста на чл. 4, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД. Обръщат внимание също, че използваната информация е пропорционална на целения резултат - т.е. за да се докаже съществуването на връзка между дадени лица, е посочено, че те имат дете. Съгласно закона имената на всеки човек се състоят от собствено, бащино и фамилно име - т.е. чрез посочването на тази информация, медията освен, че доказва изнесената обществено значима информация, се защитава и от обвинение в клевета.

С писмо изх. № ППН-01-202#8(18)/18.01.2019 г. медия „Ф.“ е уведомена на основание чл. 26 от АПК за образуването административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище и представяне на доказателства.

В отговор е постъпило становище, заведено с рег. № ППН-01-202#9(18)/29.01.2019 г., в което е изложено следното:

На 27 март 2018 г. репортер от медията е присъствал на сесията на Общински съвет – Б., чийто председател е К.Л. „Най-горещата точка от дневния ред е свързана с промяната на Наредбата за преместваеми обекти на територията на Община Б. Тази промяна предвижда занапред обектите да се раздават не от експертна комисия в смесен състав, както бе дотогава, а от нова комисия, съставена вече от преобладаваща квота на Общинския съвет с чисто политически фигури“.

Описано е, че в залата присъстват около 30 търговци и представители на браншови организации, притеснени, че обектите им могат да бъдат раздадени по непрозрачен начин.

След като са гласувани промените, търговците са организирали пресконференция, на която са съобщили, че „зетят на председателя на Общинския съвет иска бизнеса им“. Посочено е, че това твърдение е на В.С., зам. председател на „Сдружението за защита на малкия и среден бизнес“ в гр. Б. дадена е възможност за коментар на К.Л., който е обяснил, че няма „зет“. В становището е описано още, че изявлението му е публикувано в редица сайтове.

Информират, че „около час след изказванията на г-н К.Л. в заседателната зала на Общинския съвет в гр. Б. се завръща В.С., който носи със себе си папка с доказателства за твърденията си, включително справка от ГРАО, за да докаже, че лицето Х.Р. – кандидат за 3-те най-печеливши обекти - е баща на детето на М.Л., дъщеря на К.Л. Родителите на детето нямат сключен граждански брак и единственият начин да се докаже отричаната от г-н К.Л. връзка с Х.Р., според г-н В.С., е позоваването на горепосочените данни. Целта е да се докаже свързаност и конфликт на интереси, като се твърди незаконосъобразност на Наредбата“. Сочи се още, че изявлението на г-н В.С. е цитирано в статията: „Става въпрос за Х.Р., който е едноличен собственик на фирма

„Ф.88“ ЕООД. А „от нашата справка в ГРАО се вижда, че той е признат за баща на детето на М.Л., дъщеря на К.Л. Двамата нямат брак, но той е баща на внучето на председателя на Общинския съвет“.

Предвид изложената фактология считат, че не налице нарушение на закона за защита на личните данни и са спазени изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г., който не е приложим, тъй като не е действащ към датата на публикацията. Посочено е още, че чл. 40 и 41 от Конституцията на Република България прогласяват, че печатът и другите средства за масова информация са свободни и не подлежат на цензура, че всеки гражданин има право да търси, получава и разпространява информация, а съгласно чл. 11 от Харта на основните права на Европейския съюз всеки има право на свобода на изразяване на мнения, което включва и свободата да получава и да разпространява информация и идеи без намеса на публичните власти. Правото и задължението на журналистите да предоставят информация, идеи, мнения по въпроси от обществен интерес, свързани с отношенията в обществото и работата на институциите, гарантира в голяма степен демократичността на обществените процеси и изграждането на правилни и законосъобразни мнения и граждански позиции.

Изразяват становище, че намесата в журналистическата дейност е израз на цензура, също и ограничаване на правото на разпространение на информация, а съдебната практика на ЕСПЧ приема, че следва внимателно да се балансира между ограниченията и свободата на словото, предвид изискването за пропорционалност на намесата върху свободата на изразяване, тъй като ролята на пресата като „обществен страж“ е да съобщава информации и идеи по всякакви въпроси от обществен интерес, а право на обществото е да получава такава информация (делото *De Haes and Gijssels v. Belgium*, делото *Thorgeir Thorgeirson v. Iceland*).

Съгласно чл. 9 от Директива 95/46/ЕО, озаглавен „Обработка на личните данни и свобода на словото“, „държавите членки предвиждат изключения или дерогации от разпоредбите на глава 11, глава IV и глава VI относно обработването на лични данни, когато то се извършва единствено за целите на журналистическа дейност или на литературно или художествено изразяване. Във всеки конкретен случай националните органи под контрола на националните съдилища следва да разгледат и да постигнат баланс между основното право на неприкосновеност на личния живот във връзка с обработването на лични данни на съответното физическо лице или лица и основното право на свобода на изразяване на администратора на данни.

Считат, че в конкретния случай са изяснени факти по дебат от значим обществен интерес. Публикацията има единствено за цел да предостави информация на обществото относно обвързаност и конфликт на интереси.

Наредбата за преместваеми обекти на територията на Община Б., по повод която възниква спора с г-н К.Л. дали има зет, предизвика силен обществен отзвук в Б. и страната. Същата е обжалвана по административен ред от неправителствени организации, като делата все още не са приключили.

Сочат, че изясняването на фактите е предизвикано от изказванията на заемащо публична длъжност лице - г-н К.Л. - председател на ОС-Б. и като последица от журналистическо отразяване на упражнено от физически лица - представители на обществени организации право на изразяване на мнение.

Застъпено е и становище, че г-н К.Л. заема публична длъжност, а Върховният административен съд и Конституционният съд на РБ последователно приемат, че „защитата на личните данни за лица, заемащи публична длъжност, е много по-занижена в сравнение със защитата на личните данни на останалите граждани“. Според КС правото на достъп до информация, което е конституционно право на всеки гражданин, осъществявано посредством средствата за масово осведомяване – медии, телевизии, радио и др., надделява над защитата на личния живот и информация. В случая, с изказването си г-н К.Л. е подтикнал изнасянето пред медиите на информация за неговите близки - дъщеря, внучка и т.н.

Обяснено е, че съдебната практика по прилагане на правото на ЕС е категорична, че за целите на журналистическа дейност или на литературно или художествено изразяване, публикуването на данни е допустимо, с оглед гарантиране на правото на свобода на изразяване на мнение и правото на свобода на информация. Според ЕП и Съвета, „за да се вземе предвид важността на правото на свобода на изразяване на мнение във всяко демократично общество, е необходимо свързаните с тази свобода понятия, като журналистиката например, да се тълкуват широко.

В допълнение е споменато, че по повод депозирана от г-жа М.Л. жалба до Държавна агенция закрила на детето с предмет - същата статия, е постановено решение, с което жалбата не е уважена.

Считат, че „М.2015“ ООД е въвело и спазва всички изисквания на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) и молят да бъде прието, че не е извършено нарушение на ЗЗЛД,

както и да бъде оставена без уважение, като неоснователна, жалбата от М.Л. срещу сайта „Ф.“.

На проведено на 27.02.2019 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподатели М.Л., лично, и Е.Р., чрез законния си представител (съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 4 от ГПК) – М.К.Р., ответни страни – „М.2015 ООД, в качеството на представляващ „Ф.“ и „М.Г.24“ ООД, като собственик на „Б.24“, съгласно политиката за поверителност и защита на личните данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 17.04.2019 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбата е съобразена в цялост с изискванията за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Нормата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД (в редакцията от ДВ, бр. 91 от 2006 г.) предвижда преклузивен срок за сезиране на Комисията – в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Предвидените в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срокове са спазени.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимост на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството „администратори на лични данни“ по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД (редакцията от ДВ, бр. 91 от 2006 г.), каквито качества безспорно притежават „М.2015 ООД, в качеството на представляващ „Ф.“ и „М.Г.24“ ООД, като собственик на „Б.24“, съгласно политиката за поверителност и защита на личните данни. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

С Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Съгласно съображение 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 правото на защита на личните данни не е абсолютно право, а се разглежда във връзка с функцията му в обществото и се прилага в равнопоставеност с други основни права, съгласно принципа

за пропорционалност. Регламентът е съобразен с всички основни права и в него се спазват свободите и принципите, признати от Харта на основните права на Европейския съюз, и по-специално зачитането на свободата на мисълта, свободата на изразяване на мнение и свободата на информацията.

В съображение 153 от Регламента е предвидено, че правото на държавите-членки следва да съвместява разпоредбите, уреждащи свободата на изразяване на мнение и свободата на информация, включително за журналистически, академични, художествени и литературни цели с тези за защита на личните данни.

Понятието „журналистически цели“ не е дефинирано от законодателя, но е тълкувано в съдебната практика. Същественото за журналистическата дейност е събирането, анализирането, интерпретирането и разпространяването чрез средствата за масова информация на актуална и обществено значима информация. Всяка журналистическа дейност е проява на свободата на словото в правовата държава. Ограничаване свободата на изразяване и информация е допустимо само в рамките на необходимото в едно демократично общество съгласно чл. 10, § 2 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. По своята същност журналистическата дейност изисква разпространяване на информация по въпроси от обществен интерес. Публикуването на информация на интернет страницата на медията представлява нейното публично оповестяване. Публичното разпространяване на информация за тези цели е журналистическа дейност, тъй като самият факт на разпространение е изява на мнение, становище, възглед, преценка на публичната информация и значението ѝ за интересите на обществото. За да се обработва информация за целите на журналистическата дейност, информацията трябва да касае въпроси относно ценности, които с оглед на засегнатите отношения са действително обществено важни.

Служебно извършената справка на „Ф.“ и „Б.24“ установи, че посочените сайтове представляват електронни медии, чийто задачи е да разпространяват информация, т.е. да извършват журналистическа дейност, съгласно изложените по-горе мотиви. В подкрепа на този извод са и самите статии, които са основание за сезиране на надзорния орган. С оглед установеното, обработването на личните данни следва да се разгледа през призмата на обработването за журналистически цели и правото на свобода на изразяване и информация.

С чл. 85 от Регламент 2016/679 на държавите-членки е предоставена възможността с вътрешното си законодателство да съгласуват правото на защита на личните данни с правото на свобода на изразяване и информация, включително обработването за журналистически цели.

При разглеждане на жалбата следва да се отчете, че обработването е извършено преди да започне прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679 – 25.05.2018 г., но и задължението за съответствието на индивидуалния административен акт с материалния закон към момента на издаването му – чл. 142, ал. 1 АПК. В конкретния случай е налице сходство между разпоредите на ЗЗЛД и Регламента.

Съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от АПК обаче, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му, което не означава, че и квалификацията на нарушението се съобразява с действащите към момента на издаване на акта материалноправни норми. Следва да се отбележи, че за да се приеме, че едно деяние е нарушение то трябва да е обявено за такова с действаща към момента на извършването му правна норма, която да е приета за нарушена, предвид което в случая квалификацията следва да се направи към действащата към момента на извършването на нарушението разпоредба.

С разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД (редакцията от ДВ. бр. 91 от 10 Ноември 2006г.) е посочено, че обработването на лични данни е допустимо и в случаите, когато то се извършва единствено за целите на журналистическата дейност, литературното или художественото изразяване, доколкото това обработване не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните. В тези случаи разпоредбите на глава трета не се прилагат.

Обработването на лични данни за целите на журналистическата дейност трябва да отговаря на условия, с които да се постигне баланс между основните права на лицето и свободата на информация (свободата на словото) и по-конкретно на правото на всяко лице да получава и предава информация, както е гарантирано изрично в член 10 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

За да се вземе предвид значението на свободата на словото във всяко демократично общество, от една страна е необходимо да се даде широко тълкуване на свързаните с нея понятия, включително на понятието за журналистическа дейност. От друга страна, а и за да се намери равновесната точка между двете основни права, защитата на основното право на личен живот изисква ограниченията на защитата на данните, предвидени в посочените нормативни текстове, да се въвеждат в границите на строго необходимото.

Следователно дейностите, свързани с обработване на лични данни с произход от документи, които са предоставени като доказателства, следва да се разглеждат като дейности по обработване на лични данни, извършвани „единствено за целите на журналистическа дейност“ по смисъла на ЗЗЛД, ако единствената цел на посочените

дейности е публичното разгласяване на информация, мнения или идеи, което администратора на лични данни следва да прецени за всеки конкретен случай. В тази връзка следва да се съобрази чл. 2, ал. 2, т. 5 ЗЗЛД, а именно, че личните данни следва да се заличават или коригират, когато се установи, че са непропорционални по отношение на целите, за които се обработват.

От предоставените по административната преписка доказателства е видно, че в публикуваните статии, действително са качени данни от акта за раждане на Е.Р. От документа са видни името на детето, полът му, както и имената на неговите родители.

Следва да бъде отбелязано, че обработването на личните данни чрез публичното им оповестяване в електронните медии е в съответствие и с принципите за обработване на лични данни, разписани в разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД (в редакцията от ДВ, бр. 103 от 2005 г.), действала към датата на публикуване на информацията в електронните медии. С разпоредбата на чл. 2, ал. 2. т. 1 от ЗЗЛД е посочено, че личните данни се обработват законосъобразно и добросъвестно. В изпълнение на този принцип от страна на електронните медии, следва да се посочи, че чрез публикуването на акта на раждане на детето, от който са видни имената на неговите родители е единствения начин, по-който може да се направи връзка между председателя на общинския съвет в Б., дъщеря му и зет му, предвид липсата на сключен брак и съответствие с фамилиите на двамата родители. Обработването е и в съответствие с т. 2 и т. 3 от чл. 2, ал. 2, личните данни са събрани и публикувани с точно определена цел, съотносими са и не надхвърлят целта за която са събрани, а именно да бъде дадена прозрачност в обществото. Обработването на личните данни от двете електронни медии е в съответствие и с т. 4,5,6 от чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, предвид факта, че са оставени единствено имената на двамата родители и детето, за да може да бъде направена връзка от имената на родителите и фамилията на детето с тези на общинския съветник на Б., като останалата информация е заличена.

В чл. 85 от Регламент 2016/679 е предоставена възможността държавите-членки да предвидят дерогации на някои от главите на Регламента. В 25з, ал. 3, т. 1 ЗЗЛД е посочено, че не се прилагат чл. 6, 9, 10, 30, 34 и плава пета от Регламент 2016/679. Както беше посочено уредените с чл. 6 от Регламент 2016/679 основания за обработване не се прилагат, но в чл. 25з, ал. 1 ЗЗЛД е предвидено самостоятелно основание за обработване на лични данни за журналистически цели.

Относно изложеното твърдение за недобросъвестно обработване на данните по смисъла на чл. 5, параграф 1, буква „а“ от Регламент 2016/679, същото следва да се

разгледа през критериите за баланс между свободата на изразяване и защитата на личните данни, посочени в чл. 25з, ал. 2 ЗЗЛД.

1. естеството на личните данни – три имена и пол. Публикуваните данни не разкриват „биометрични данни” по смисъла на чл. 4, т. 14 от Регламент 2016/679, доколкото в случая няма специфично техническо обработване, което да позволи или потвърди уникалната идентификация на лицето пред трети лица, които не познават и не разполагат с друга информация за лицето.

2. влиянието, което разкриването на личните данни или тяхното обществено оповестяване би оказало върху неприкосновеността на личния живот на субекта на данни и неговото добро име. Разкриването на лични данни – имена и пол, не оказва неблагоприятно влияние върху неприкосновеността на личния живот, доколкото имената и полът са основни данни за идентификацията на физическо лице. Имената на детето са оповестени при пресконференция, а публикуването им е като доказателство, че лицето за което се твърди, че има интерес от промяна на наредбата е баща на детето, чийто данни да публикувани и зет на председателя на общинския съвет Б.

3. обстоятелствата, при които личните данни са станали известни на администратора – при пресконференция;

4. характера и естеството на изявлението, чрез което се упражняват правата по ал. 1 - обработването е за журналистически цели в професионален смисъл;

5. значението на разкриването на лични данни или общественото им оповестяване за изясняването на въпрос от обществен интерес – разкритите лични данни са необходими за идентификация на субекта на данни, тъй като статията се отнася за действия от обществен интерес.

6. отчитане дали субектът на данни е лице, което заема длъжност по чл. 6 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, или е лице, което поради естеството на своята дейност или ролята му в обществения живот е с по-занижена защита на личната си неприкосновеност или чиито действия имат влияние върху обществото - не е лице по чл. 6 от ЗПКОНПИ;

7. отчитане дали субектът на данни с действията си е допринесъл за разкриване на свои лични данни и/или информация за личния си и семеен живот – личните данни не са разкрити от жалбоподателката;

8. целта, съдържанието, формата и последиците от изявлението, чрез което се упражняват правата по ал. 1 – в случая журналистиката е коректив;

9. съответствието на изявлението, чрез което се упражняват правата по ал. 1, с основните права на гражданите – съответства на другите основни права;

10. други обстоятелства, относими към конкретния случай – не са установени.

От събраните по административната преписка доказателства не е спорно, че данните, публикувани в двете електронни медии са с цел изясняване на факти, отнасящи се до конфликт на интереси и че конкретните данни са публикувани за изясняване на проблем от значим обществен интерес.

Свободата на печата и другите средства за масова информация са конституционно гарантирани със забраната за цензура- чл. 40, ал. 1 от Конституцията на Република България. Свободата на словото е един от фундаменталните принципи, върху които се гради всяко демократично общество. Правото си на информация, на свободно изразяване, обществото е делегирало в професионален ангажимент на журналистите, които в името на общественото благо се занимават със събирането, подреждането и разпространението на информация. Задължението на журналистите да предоставят информация и идеи, засягащи въпроси от обществен интерес, произтича от правото на обществеността да я получава. В този смисъл свободата на словото, свободата да се разпространява информация без цензура е оправдано дотолкова, че да се гарантира демократичността на обществените процеси и възможността на гражданите за изграждане на мнение и позиция относно проблеми, касаещи обществен интерес. Това би следвало да са проблеми, свързани с управлението на държавата, проблеми със социален, политически, икономически, спортен или развлекателен характер, чиито последици пряко или косвено биха могли да рефлектират в правната сфера на всеки индивид. Дори законодателят в чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Република България лимитира правото на свободно разпространение на информация, тъй като то има отношение към други основни граждански свободи. Степента, в която е допустимо ограничаването на правото свободно да се изразява мнение е в зависимост от значимостта на интереса, който го налага.

С оглед изложените мотиви, се налага изводът, че личните данни на жалбоподателката са обработени законосъобразно за журналистически цели, които са в необходимото съответствие между защитата на личните данни и свободата на изразяване и информация. Г-жа Матева, член на Комисия за защита на личните данни, гласува с особено мнение, което е неразделна част от настоящото решение.

Предвид горното, на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента и чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

Оставя без уважение, като неоснователна жалба с рег. № ППН-01-202/02.04.2018 г., подадена от М.Л. срещу „Ф.“ и „Б.24”.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

О.М. Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/